

Istotne postępowania przed organami administracji w związku z prowadzoną przez Jednostkę Dominującą działalnością

Postanowieniem Prezesa UOKiK z dnia 21 marca 2005 roku zostało wszczęte z urzędu postępowanie antymonopolowe w związku z podejrzeniem zawarcia przez Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. w Płocku oraz Grupę LOTOS S.A. w Gdańsku porozumienia w sprawie jednoczesnego zakończenia produkcji i dystrybucji benzyny uniwersalnej U95. Zdaniem Zarządu Spółki, w związku z faktem kontynuacji produkcji i sprzedaży benzyny uniwersalnej U95 zarzuty UOKiK są bezpodstawne i w kwietniu 2005 roku Zarząd wystosował wniosek o wydanie decyzji o nieistwierdzeniu stosowania przez Grupę LOTOS S.A. praktyki ograniczającej konkurencję.

W lipcu 2005 roku Spółka złożyła do Sądu Antymonopolowego zażalenie na postanowienie UOKiK w przedmiocie ograniczenia dostępu do części zebranego w sprawie materiału dowodowego. Niezależnie od złożonego zażalenia Spółka wystąpiła we wrześniu 2005 roku z kolejnym wnioskiem o wydanie decyzji o stwierdzenie niestosowania przez Grupę LOTOS S.A. praktyk monopolistycznych. W październiku 2005 roku wpłynęło kolejne postanowienie UOKiK w przedmiocie ograniczenia dostępu do części zebranego materiału dowodowego, na które Spółka złożyła do Sądu Antymonopolowego zażalenie. Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił zażalenia. Na postanowienia w przedmiocie oddalenia zażaleń, Grupa LOTOS S.A. wniosła do Sądu Apelacyjnego w Warszawie stosowne zażalenia, które zostały oddalone.

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2007 roku ograniczono Grupie LOTOS S.A. na wniosek PKN ORLEN S.A. prawo wglądu do materiału dowodowego w postępowaniu antymonopolowym w postaci materiałów zgromadzonych w trakcie kontroli PKN ORLEN S.A. w Płocku w zakresie części załączników do protokołu kontroli biur w Płocku oraz ograniczono wgląd do protokołu kontroli biur w Warszawie i załączników. Tym samym Postanowieniem odmówiono uwzględnienia wniosku PKN ORLEN S.A. o ograniczenie prawa wglądu do materiału dowodowego w zakresie protokołu kontroli biur wnioskodawcy w Płocku. W dniu 26 kwietnia 2007 roku Grupa LOTOS S.A. złożyła zażalenie na Postanowienie ograniczające Grupie LOTOS S.A. prawo wglądu do materiału dowodowego. W dniu 9 maja 2007 roku Grupa LOTOS S.A. otrzymała Wezwanie UOKiK do udzielenia informacji dotyczących zmiany cen U95 i Pb95. Tego samego dnia Spółka przesłała do UOKiK wymagane informacje. Dnia 2 sierpnia 2007 roku Grupa LOTOS S.A. wysłała pismo do UOKiK informujące o zakończeniu produkcji benzyny U95. W dniu 31 grudnia 2007 roku Prezes UOKiK nałożył na Grupę LOTOS S.A. karę w wysokości 1.000 tysięcy złotych. W związku z tym w dniu 17 stycznia 2008 roku do Sądu Okręgowego w Warszawie zostało złożone odwołanie od tej decyzji.

W dniu 23 września 2008 roku Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów przesłał odpowiedź Prezesa UOKiK na odwołanie Grupy LOTOS S.A. od decyzji Prezesa UOKiK. Prezes UOKiK w odpowiedzi na odwołanie Grupy LOTOS S.A. stwierdził, iż

zarzuty Grupy LOTOS S.A., zarówno dotyczące przepisów materialnych, jak i formalnych, są bezzasadne i wniósł o oddalenie odwołania powoda w całości oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego. Wyznaczono termin rozprawy na 27 kwietnia 2010 roku. Na dzień zatwierdzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku.

Zarząd Spółki stoi na stanowisku, że ryzyko związane z przegraną ewentualnego sporu jest niewielkie, w związku z tym w sprawozdaniu finansowym nie zostały utworzone rezerwy na potencjalne odszkodowanie.

Istotne postępowania przed organami administracji w związku z działalnością prowadzoną przez LOTOS Czechowice S.A.

Postępowania podatkowe oraz postępowania sądowo-administracyjne w sprawach z zakresu podatków

Postępowania w zakresie podatku od towarów i usług za niektóre miesiące 1998 roku

W związku z przeprowadzonymi kontrolami skarbowymi i wydanymi decyzjami w zakresie podatku od towarów i usług, Rafineria Czechowice S.A. (obecnie LOTOS Czechowice S.A.) złożyła w dniu 29 grudnia 2003 roku skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego na trzy decyzje Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach w przedmiocie podatku od towarów i usług za październik 1998 roku, za lipiec 1998 roku oraz za maj 1998 roku. Łączna wartość przedmiotu zaskarżenia wynosiła 1.229 tysięcy złotych. We wszystkich powyższych sprawach został ogłoszony wyrok. Od wydanych wyroków zostały złożone skargi kasacyjne przez Rafinerię Czechowice S.A. (obecnie LOTOS Czechowice S.A.) w przedmiocie podatku za lipiec 1998 roku oraz przez Dyrektora Izby Skarbowej w przedmiocie podatku za październik 1998 roku, za lipiec 1998 roku oraz za maj 1998 roku.

Kwoty podatku VAT i odsetek za zwłokę zostały zapłacone przez LOTOS Czechowice S.A. W wyniku prowadzonych postępowań podatkowych i sądowych istnieje możliwość zwrotu wpłaconych kwot wraz z wysokimi odsetkami.

LOTOS Czechowice S.A. otrzymała następujące wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego w grudniu 2005 roku:

- uchylono wyrok WSA z grudnia 2004 roku (w przedmiocie podatku za październik 1998 roku) w części dotyczącej określenia zobowiązania podatkowego, zaległości podatkowej i odsetek za zwłokę i w tej części przekazano do WSA do ponownego rozpatrzenia; w pozostałym zakresie skargę kasacyjną oddalono,
- uchylono wyrok WSA z grudnia 2004 roku (w przedmiocie podatku za maj 1998 roku) w części dotyczącej określenia zobowiązania

podatkowego, zaległości podatkowej i odsetek za zwłokę i w tej części przekazano do WSA do ponownego rozpatrzenia; w pozostałym zakresie skargę kasacyjną oddalono,

- utrzymano wyrok WSA z grudnia 2004 roku (w przedmiocie podatku za lipiec 1998 roku), NSA odstąpił od zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego.

LOTOS Czechowice S.A. wniosła skargi kasacyjne do Naczelnego Sądu Administracyjnego na wyroki WSA w Gliwicach z 27 kwietnia 2006 roku w następujących sprawach:

- w przedmiocie podatku za maj 1998 roku w kwocie 318 tysięcy złotych,
- w przedmiocie podatku za październik 1998 roku w kwocie 618 tysięcy złotych.

WSA w Gliwicach w postanowieniu z dnia 27 listopada 2006 roku odrzuciła skargę kasacyjną dotyczącą podatku za październik 1998 roku. Aktualnie trwa postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym w kwestii naruszenia Konstytucji przy wydawaniu postanowienia o odrzuceniu skargi kasacyjnej.

WSA w Gliwicach w sprawie nadpłaty podatku VAT za sierpień 1998 roku w kwocie 292,7 tysięcy złotych wyrokiem z dnia 26 czerwca 2007 roku oddalił skargę na postanowienie Dyrektora Izby Skarbowej. Wyrok WSA w tej sprawie został zaskarżony przez LOTOS Czechowice S.A. do Naczelnego Sądu Administracyjnego. Sprawa jest obecnie w toku.

W dniu 29 grudnia 2007 roku został wydany przez NSA wyrok oddalający skargę kasacyjną dotyczącą podatku za maj 1998 roku. Spółka skorzystała z ostatniej instancji i wniosła skargi do Trybunału Konstytucyjnego, których pozytywne rozpatrzenie umożliwi uchylenie decyzji organów podatkowych, jako wydanych na podstawie niekonstytucyjnych przepisów rozporządzeń Ministra Finansów. Zarzut podniesiony w skardze dotyczy przekroczenia delegacji ustawowej dla Ministra Finansów przy wydawaniu rozporządzeń.

Prowadzone postępowania nie stanowią żadnego finansowego zagrożenia dla spółki, gdyż dodatkowe zobowiązania wynikające z decyzji organów podatkowych zostały zapłacone wraz z odsetkami w minionych latach, mogą być jedynie dodatkowym przychodem dla LOTOS Czechowice S.A.

Postępowania w zakresie podatku akcyzowego za niektóre miesiące 1998 roku

W związku z przeprowadzonymi kontrolami skarbowymi wobec LOTOS Czechowice S.A. toczy się 6 postępowań podatkowych dotyczących decyzji w zakresie podatku akcyzowego za niektóre miesiące 1998 roku, zaskarżonych przez LOTOS Czechowice S.A. do sądu administracyjnego. Łączna wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 2.881 tysięcy złotych.

Naczelny Sąd Administracyjny wyznaczył termin rozprawy sądowej na 26 października 2005 roku w przedmiocie podatku za wrzesień 1998 roku, za sierpień 1998 roku oraz za czerwiec 1998 roku. Wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrok WSA w przedmiocie podatku za wrzesień 1998 roku, za sierpień 1998 roku oraz za czerwiec 1998 roku został uchylony w całości i zwrócony do ponownego rozpatrzenia.

Kwoty podatku akcyzowego i odsetek za zwłokę zostały zapłacone przez LOTOS Czechowice S.A. W wyniku prowadzonych postępowań podatkowych i sądowych istnieje możliwość zwrotu wpłaconych kwot wraz z wysokimi odsetkami.

LOTOS Czechowice S.A. wniosła skargi kasacyjne do NSA na wyroki WSA w Gliwicach z 27 kwietnia 2006 roku w sprawach podatku za miesiąc:

- wrzesień 1998 roku w kwocie 52,5 tysięcy złotych,
- sierpień 1998 roku w kwocie 842 tysięcy złotych,
- czerwiec 1998 roku w kwocie 468,8 tysięcy złotych.

WSA w Gliwicach rozpatrując sprawę za październik 1998 roku w kwocie 1.138,8 tysięcy złotych zawiesił postępowanie.

Powyższe postępowania nie rodzą negatywnych skutków podatkowych dla LOTOS Czechowice S.A., mogą być jedynie dodatkowym przychodem.

Postanowieniem WSA w Gliwicach z dnia 16 października 2006 roku dotyczącego podatku za sierpień 1998 roku – w kwestii wniosku o dokonanie zwrotu różnicy pomiędzy wpisem pobranym od skargi a wpisem należnym - sąd postanowił zwrócić LOTOS Czechowice S.A. kwotę 57,9 tysięcy złotych.

W dniu 29 grudnia 2007 roku został wydany przez NSA wyrok oddalający skargi kasacyjne w sprawach:

- wrzesień 1998 roku w kwocie 52,5 tysięcy złotych,
- sierpień 1998 roku w kwocie 842 tysięcy złotych,
- czerwiec 1998 roku w kwocie 468,8 tysięcy złotych.

Spółka skorzystała z ostatniej instancji i wniosła skargi do Trybunału Konstytucyjnego, których pozytywne rozpatrzenie umożliwi uchylene decyzji organów podatkowych, jako wydanych na podstawie niekonstytucyjnych przepisów rozporządzeń Ministra Finansów. Zarzut podniesiony w skardze dotyczy przekroczenia delegacji ustawowej dla Ministra Finansów przy wydawaniu rozporządzeń.

Prowadzone postępowania nie stanowią żadnego finansowego zagrożenia dla spółki, gdyż dodatkowe zobowiązania wynikające z decyzji organów podatkowych zostały zapłacone wraz z odsetkami w minionych latach, mogą być jedynie dodatkowym przychodem dla spółki.

Kontrola dotycząca zobowiązań podatkowych w podatku akcyzowym za niektóre miesiące 2004 roku

W spółce LOTOS Czechowice S.A. została przeprowadzona kontrola przez Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej w celu ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym z tytułu sprzedaży oleju do form ceramicznych B za okres od 1 stycznia 2004 roku do 30 września 2004 roku. W konsekwencji przeprowadzonej kontroli, zostały wszczęte z urzędu postępowania podatkowe w dniu 18 maja 2005 roku. W dniu 5 maja 2006 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. otrzymała 4 decyzje Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej określające zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiące styczeń, luty, marzec 2004 roku. Postępowanie w zakresie określenia zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym za miesiąc kwiecień 2004 roku zostało umorzone. W dniu 19 maja 2006 roku spółka złożyła do Dyrektora Izby Celnej odwołania od wyżej wymienionych decyzji oraz wnioski o wstrzymanie wykonania niniejszych decyzji.

W sierpniu 2006 roku wpłynęły decyzje Naczelnika Urzędu Celnego, w których umorzono postępowania w zakresie podatku za miesiące maj - wrzesień 2004 roku. W dniu 17 października 2006 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. otrzymała postanowienie Dyrektora Izby Celnej w Katowicach wyznaczające termin rozpatrzenia odwołań od decyzji Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej określających zobowiązanie podatkowe za okres od styczeń - marzec 2004 roku do dnia 13 grudnia 2006 roku. Dyrektor Izby Celnej w Katowicach postanowieniem z dnia 9 lutego 2007 roku wyznaczył termin załatwienia sprawy na 13 kwietnia 2007 roku. Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2007 roku Dyrektor Izby Celnej w Katowicach wyznaczył termin załatwienia sprawy do dnia 13 sierpnia 2007 roku. Zgodnie z ostatnim postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2007 roku Dyrektor Izby Celnej w Katowicach wyznaczył termin rozpatrzenia odwołania do dnia 13 października 2007 roku. W dniu 19 października 2007 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. otrzymała 3 decyzje Dyrektora Izby Celnej w Katowicach, w których uchylono w całości decyzje Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej określające zobowiązanie podatkowe w podatku akcyzowym za miesiące

styczeń, luty, marzec 2004 roku, oraz przekazano do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji. W dniu 19 listopada 2007 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. wniosła do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego 3 skargi na decyzje Dyrektora Izby Celnej w Katowicach uchylające decyzje Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia temu organowi. W dniu 2 kwietnia 2008 roku odbyły się rozprawy sądowe w przedmiocie w/w skarg i zapadły wyroki oddalające skargi. Spółka LOTOS Czechowice S.A. wniosła o sporządzenie pisemnych uzasadnień wyroków, po otrzymaniu których Zarząd spółki zdecydował nie wnosić skarg do Najwyższego Sądu Administracyjnego. W konsekwencji sprawy wróciły do I instancji tj. do Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej celem ponownego ich rozpatrzenia.

Postanowieniami z dnia 7 stycznia 2009 roku wydanymi przez Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej został wyznaczony nowy termin załatwienia spraw dotyczących podatku akcyzowego za okres styczeń - marzec 2004 roku do dnia 18 marca 2009 roku, następnie postanowieniami z dnia 29 czerwca 2009 roku wydanymi przez Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej został wyznaczony nowy termin załatwienia spraw dotyczących podatku akcyzowego za okres styczeń - marzec 2004 roku do dnia 31 lipca 2009 roku.

Spółka LOTOS Czechowice S.A. otrzymała trzy decyzje z dnia 27 lipca 2009 roku Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej określające wysokość zobowiązania podatkowego w kwotach wyższych od zadeklarowanych przez spółkę LOTOS Czechowice S.A. odpowiednio:

- za styczeń 2004 roku o kwotę 1.239 tysięcy złotych,
- za luty 2004 roku o kwotę 538 tysięcy złotych,
- za marzec 2004 roku o kwotę 8 tysięcy złotych.

Spółka LOTOS Czechowice S.A. w dniu 13 sierpnia 2009 roku złożyła do Dyrektora Izby Celnej w Katowicach odwołania od powyższych decyzji. Po rozpatrzeniu powyższych odwołań Dyrektor Izby Celnej w Katowicach decyzjami z dnia 17 listopada 2009 roku uchylił zaskarżone decyzje i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Postanowieniami z dnia 3 marca 2010 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wyznaczył termin załatwienia spraw na dzień 5 maja 2010 roku.

W dniu 19 kwietnia 2010 roku wpłynęły do spółki LOTOS Czechowice S.A. decyzje wydane w dniu 14 kwietnia 2010 roku przez Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej za okres styczeń, luty, marzec 2004 roku określające ponownie wyższe zobowiązania podatkowe od zadeklarowanych w kwotach:

- za styczeń w kwocie 1.239 tysięcy złotych,
- za luty w kwocie 538 tysięcy złotych,
- za marzec w kwocie 8 tysięcy złotych.

W ustawowo przewidywanym terminie Zarząd LOTOS Czechowice S.A. złoży odwołania od powyższych decyzji do Dyrektora Izby Celnej w Katowicach za pośrednictwem Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej.

Na dzień zatwierdzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku.

W odniesieniu do kwestii potencjalnych zobowiązań podatkowych z tytułu podatku akcyzowego za okres styczeń - marzec 2004 roku, biorąc pod uwagę przeprowadzone analizy prawno-podatkowe, w tym także z udziałem zewnętrznych doradców podatkowych, jak i biegłego sądowego powołanego przez Dyrektora Izby Celnej, spółka LOTOS Czechowice S.A. uważa, że ryzyko związane z przegraną ewentualnego sporu z władzami skarbowymi jest niewielkie, w związku z tym nie zostały utworzone w sprawozdaniu finansowym spółki LOTOS Czechowice S.A. oraz w niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupy rezerwy na te potencjalne zobowiązania.

Postępowanie dotyczące zobowiązań podatkowych w podatku akcyzowym za okres od 1 września 2003 roku do 31 grudnia 2003 roku

Dnia 12 kwietnia 2006 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wszczął postępowanie wobec spółki LOTOS Czechowice S.A. w zakresie ustalenia prawidłowej wysokości zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym z tytułu sprzedaży oleju do form ceramicznych B za okres od 1 września 2003 do 31 grudnia 2003 roku. Do czasu zakończenia postępowań trudno określić, czy zobowiązania podatkowe w podatku akcyzowym zostaną określone na nowo, a jeżeli zostaną określone, to w jakiej wysokości. Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej postanowieniem z dnia 19 marca 2006 roku wyznaczył termin załatwienia sprawy na 30 maja 2007 roku. Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2007 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na 17 października 2007 roku, następnie postanowieniem z dnia 1 stycznia 2008 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wyznaczył nowy termin załatwienia sprawy na dzień 30 czerwca 2008 roku oraz postanowieniami z dnia 27 czerwca 2008 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wyznaczył nowy termin zakończenia postępowań w sprawie podatku akcyzowego za okres od września do grudnia 2003 roku na dzień 31 sierpnia 2008 roku, w wyniku kolejnych postanowień z dnia 3 września 2008 roku termin został przedłużony do dnia 31 października 2008 roku.

W dniu 13 listopada 2008 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wydał decyzje za miesiące wrzesień, październik, listopad, grudzień 2003 roku określające wysokość zobowiązania podatkowego w kwotach wyższych od zadeklarowanych przez spółkę LOTOS Czechowice S.A. odpowiednio:

- za wrzesień 2003 roku o kwotę 3.588 tysięcy złotych,
- za październik 2003 roku o kwotę 12.189 tysięcy złotych,
- za listopad 2003 roku o kwotę 8.887 tysięcy złotych,
- za grudzień 2003 roku o kwotę 6.223 tysięcy złotych.

W dniu 21 listopada 2008 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. wystąpiła z wnioskiem do Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej o wstrzymanie wykonania decyzji w sprawach podatku akcyzowego za okres wrzesień – grudzień 2003 roku. W dniu 1 grudnia 2008 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. wystosowała do Dyrektora Izby Celnej w Katowicach za pośrednictwem Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej odwołania od decyzji Naczelnika Urzędu Celnego określających wysokość zobowiązania podatkowego w kwotach wyższych od zadeklarowanych wcześniej przez spółkę. Dnia 4 grudnia 2008 roku Dyrektor Izby Celnej w Katowicach wszczął postępowanie egzekucyjne wobec LOTOS Czechowice S.A. wystawiając tytuły wykonawcze dla decyzji Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej dotyczących podatku akcyzowego za miesiące wrzesień-grudzień 2003 roku dokonując zajęcia wierzytelności na rachunkach bankowych spółki LOTOS Czechowice S.A. Dodatkowe zobowiązania podatkowe wynikające z decyzji zostały powiększone o koszty egzekucyjne w łącznej wysokości 2.460 tysięcy złotych oraz odsetki za zwłokę określone na dzień wystawienia tytułów wykonawczych w łącznej kwocie 10.121 tysięcy złotych.

W dniu 12 grudnia 2008 roku spółka złożyła do Dyrektora Izby Celnej w Katowicach wnioski o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego wszczętego tytułami egzekucyjnymi.

W dniu 12 grudnia 2008 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej pozytywnie rozpatrzył wniosek spółki złożony 21 listopada 2008 roku i wydał Postanowienie o wstrzymaniu wykonania decyzji dotyczącej podatku akcyzowego za grudzień 2003 roku.

Dyrektor Izby Celnej w Katowicach wydał w tym samym dniu postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji dotyczących podatku akcyzowego za miesiące wrzesień - listopad 2003 roku oraz powołując się na postanowienia o wstrzymaniu wykonania decyzji Naczelnika Urzędu Celnego dotyczących podatku akcyzowego za okres wrzesień - grudzień 2003 roku wydał postanowienia o zawieszeniu postępowania egzekucyjnego dotyczącego przedmiotowych decyzji.

W dniu 15 grudnia 2008 roku Dyrektor Izby Celnej w Katowicach skierował do Sądu Rejonowego w Pszczynie osiem wniosków wraz z tytułami wykonawczymi o dokonanie wpisu hipotek przymusowych zwykłych w kwocie 5.446 tysięcy złotych każda (łącznie na kwotę 43.569 tysięcy złotych), obciążających nieruchomości spółki LOTOS Czechowice S.A.

W dniach 17 i 18 grudnia 2008 roku Sąd Rejonowy w Pszczynie dokonał siedmiu wpisów hipotecznych zgodnie z wnioskami. W dniu 23 grudnia 2008 roku Sąd postanowił oddalić jeden wniosek Dyrektora Izby Celnej w Katowicach uzasadniając to stwierdzeniem przeszkód w dokonaniu wpisu (rozbieżność pomiędzy treścią księgi wieczystej a treścią wniosku wieczystoksięgowego).

W dniu 23 lutego 2009 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. otrzymała cztery decyzje Dyrektora Izby Celnej w Katowicach uchylające decyzje Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej i przekazujące sprawy do ponownego rozpatrzenia.

Z uwagi na postanowienia Dyrektora Izby Celnej w Katowicach z dnia 4 marca 2009 roku o umorzeniu postępowań egzekucyjnych dotyczących zobowiązań podatkowych w podatku akcyzowym za miesiące wrzesień – grudzień 2003 roku, Dyrektor Izby Celnej w Katowicach wystąpił ze stosownymi wnioskami do Sądu Rejonowego w Pszczynie o wykreślenie wpisów hipotecznych.

W dniach 4, 6, 14 maja 2009 roku spółka LOTOS Czechowice S.A. otrzymała zawiadomienia Sądu Rejonowego w Pszczynie o wykreśleniu hipotek przymusowych uprzednio wpisanych na wniosek Dyrektora Izby Celnej w Katowicach.

Postanowieniami z dnia 28 sierpnia 2009 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej przedłużył termin załatwienia spraw dotyczących postępowań w zakresie podatku akcyzowego za miesiące: wrzesień - grudzień 2003 roku do dnia 28 października 2009 roku. Spółka wystosowała w dniu 23 października 2009 roku do Naczelnika Urzędu Celnego w Bielsku-Białej swoje stanowisko podnosząc, że dyspozycja Dyrektora Izby Celnej w Katowicach w kwestii kluczowej dla rozstrzygnięcia sprawy nie została wykonana. Kolejnymi postanowieniami Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej przedłużył termin załatwienia spraw dotyczących postępowań w zakresie podatku akcyzowego za miesiące: wrzesień - grudzień 2003 roku do dnia 28 grudnia 2009 roku.

Postanowieniami z dnia 18 grudnia 2009 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej przedłużył termin załatwienia spraw dotyczących postępowań w zakresie podatku akcyzowego za miesiące: wrzesień - grudzień 2003 roku do dnia 28 lutego 2010 roku, następnie postanowieniami z dnia 25 lutego 2010 roku Naczelnik Urzędu Celnego w Bielsku-Białej wyznaczył nowy termin załatwienia spraw do dnia 28 maja 2010 roku. Na dzień zatwierdzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku.

W odniesieniu do kwestii potencjalnych zobowiązań podatkowych z tytułu podatku akcyzowego za okres wrzesień-grudzień 2003 roku biorąc

pod uwagę przeprowadzone analizy prawno-podatkowe, w tym także z udziałem zewnętrznych doradców podatkowych, jak i biegłego sądowego powołanego przez Dyrektora Izby Celnej, spółka LOTOS Czechowice S.A. uważa, że ryzyko związane z przegraną ewentualnego sporu z władzami skarbowymi jest niewielkie, w związku z tym nie zostały utworzone w sprawozdaniu finansowym spółki LOTOS Czechowice S.A. oraz w niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupy rezerwy na te potencjalne zobowiązania.

Istotne postępowania przed organami administracji w związku z działalnością prowadzoną przez LOTOS Paliwa Sp. z o.o.

Postępowanie dotyczące zobowiązań podatkowych od towarów i usług za miesiąc styczeń i marzec 2005 roku

W dniu 30 marca 2006 roku spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. otrzymała decyzję Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku z dnia 28 marca 2006 roku w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za styczeń 2005 roku. Działając na podstawie art. 109 Ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z o późn. zm.) Naczelnik Urzędu Skarbowego nałożył na spółkę dodatkowe zobowiązanie podatkowe, które dotyczy rozliczenia transakcji przejęcia zorganizowanej części przedsiębiorstwa LOTOS Gaz S.A. (dawniej LOTOS Mazowsze S.A.). W dniu 25 lipca 2006 roku spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. otrzymała decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 21 lipca 2006 roku uchylającą decyzję organu pierwszej instancji określającą w tytule podatku od towarów i usług za miesiąc styczeń 2005 roku zobowiązanie podatkowe oraz ustalającą dodatkowe zobowiązanie podatkowe w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez ten organ. W dniu 6 lipca 2007 roku spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. otrzymała decyzję Naczelnika Pomorskiego Urzędu Skarbowego Nr PV/4400-96/124/VT/06/AR, w której określono spółce zawyżenie kwoty zwrotu różnicy podatku na 23 tysiące złotych i kwotę dodatkowego zobowiązania podatkowego w wysokości 7 tysięcy złotych. Spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. nie odwołała się od tej decyzji uznając ją jako korzystną dla spółki. Poprzednia decyzja Naczelnika Pomorskiego Urzędu Skarbowego Nr PV/440-95/124/VT/AG z dnia 28 marca 2006 roku w przedmiotowej sprawie określała zaniżenie kwoty zobowiązania podatkowego na 24.055 tysięcy złotych i dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości 7.850 tysięcy złotych (decyzja ta została uchylona decyzją Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku z dnia 21 lipca 2006 roku).

W dniu 6 lipca 2007 roku Naczelnik Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku wydał postanowienie Nr VT/440-185/07/WP/DP o wszczęciu postępowania podatkowego w zakresie prawidłowości rozliczenia podatku od towarów i usług za marzec 2005 roku wobec spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. W dniu 11 września 2007 roku spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. otrzymała decyzję Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku z dnia 10 września 2007 roku w sprawie ustalenia zobowiązania podatkowego w podatku od towarów i usług za miesiąc marzec 2005 roku. Działając na podstawie art. 109 Ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535 z o późn. zm.) Naczelnik Urzędu Skarbowego nałożył na spółkę dodatkowe zobowiązanie podatkowe, które dotyczy rozliczenia

transakcji przejęcia zorganizowanej części przedsiębiorstwa LOTOS Gaz S.A. W decyzji Nr PV/4400-170/185/VT/07/DP określono zawyżenie kwoty zwrotu różnicy podatku o 26.141 tysięcy złotych oraz ustalono dodatkowe zobowiązanie podatkowe za marzec 2005 roku w wysokości 7.842 tysięcy złotych. Kwoty określone w decyzji spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. uiściła. W dniu 24 września 2007 roku spółka odwołała się od decyzji Pomorskiego Urzędu Skarbowego.

W dniu 18 stycznia 2008 roku Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku wydał decyzję Nr PC/4407-660/07/13 utrzymującą w mocy decyzję Naczelnika Pomorskiego Urzędu Skarbowego w Gdańsku z dnia 10 września 2007 roku, Nr PV/4400-170/185/VT/07/DP, określającą dla spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. w podatku od towarów i usług za marzec 2005 roku nadwyżkę podatku naliczonego nad należnym w wysokości 5.292 tysięcy złotych, w tym kwota zwrotu różnicy podatku w wysokości 5.292 tysięcy złotych oraz ustalającą dodatkowe zobowiązanie podatkowe w podatku od towarów i usług za marzec 2005 roku w wysokości 7.842 tysięcy złotych. W dniu 1 lutego 2008 roku spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. zaskarżyła decyzję Dyrektora Izby Skarbowej Nr PC/4407-660/07/13 do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku.

Przedmiotem decyzji jest uprawnienie spółki do obniżenia kwoty podatku należnego w rozliczeniu za miesiąc, w którym sprzedawca otrzymał potwierdzenie odbioru faktury korygującej przez nabywcę na skutek rozliczenia transakcji przejęcia zorganizowanej części przedsiębiorstwa LOTOS Gaz S.A. oraz konstytucyjność dodatkowych sankcji podatkowych z tego tytułu.

W dniu 24 czerwca 2008 roku odbyła się rozprawa przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Gdańsku. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego uchylił zaskarżoną decyzję Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku, określił, że zaskarżona decyzja nie może być wykonana i zasądził od Dyrektora Izby Skarbowej w Gdańsku na rzecz spółki zwrot kosztów postępowania.

Dyrektor Izby Skarbowej w Gdańsku złożył dnia 31 lipca 2008 roku skargę kasacyjną do Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 24 czerwca 2008 roku.

W dniu 19 stycznia 2010 roku Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie uchylił wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w zakresie prawidłowości rozliczenia podatku od towarów i usług za marzec 2005 roku wobec spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia. Na dzień zatwierdzenia skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku.

W odniesieniu do kwestii potencjalnych zobowiązań podatkowych z tytułu sankcji dotyczących rozliczenia transakcji przejęcia zorganizowanej części przedsiębiorstwa LOTOS Gaz S.A. oraz dokonanych korekt deklaracji VAT-7, biorąc pod uwagę przeprowadzone analizy prawne i podatkowe, w tym także z udziałem zewnętrznych doradców podatkowych, Zarząd spółki LOTOS Paliwa Sp. z o.o. stoi na stanowisku, że

ryzyko związane z zasądzeniem dodatkowego zobowiązania podatkowego jest niewielkie, w związku z tym w sprawozdaniu finansowym spółki oraz w niniejszym skonsolidowanym sprawozdaniu finansowym Grupy nie zostały utworzone rezerwy na te potencjalne dodatkowe zobowiązania podatkowe.

Postępowanie sądowe z powództwa WANDEKO

Przeciwko spółce LOTOS Paliwa Sp. z o.o. toczy się postępowanie sądowe z powództwa Pana Andrzeja Wójcika prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą WANDEKO. W dniu 28 października 2009 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział IX Gospodarczy wydał wyrok zaoczny i zasądził od spółki na rzecz powoda kwotę 1.921 tysięcy złotych wraz z odsetkami umownymi. Spółka LOTOS Paliwa Sp. z o.o. utworzyła na zasądzoną kwotę rezerwę wraz z odsetkami naliczonymi do dnia 31 grudnia 2009 roku w wysokości 15.318 tysięcy złotych. Spółka złożyła sprzeciw od wyroku zaocznego do Sądu okręgowego w Gdańsku w dniu 10 listopada 2009 roku. Na dzień zatwierdzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku.

Istotne postępowania sądowe wszczęte przeciwko Grupie LOTOS S.A.

Postępowanie z powództwa PETROECCO JV Sp. z o.o. o odszkodowanie za szkodę doznaną na skutek stosowanych praktyk monopolistycznych

Pozwem z dnia 18 maja 2001 roku PETROECCO JV Sp. z o.o. wniosła powództwo o zasądzenie od Spółki kwoty 6.975 tysięcy złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 1 maja 1999 roku tytułem odszkodowania za szkodę doznaną na skutek stosowanych przez Spółkę praktyk monopolistycznych polegających na sprzedaży olejów bazowych BS w sposób powodujący uprzywilejowanie niektórych odbiorców poprzez realizowanie ich zamówień w zakresie nieproporcjonalnie większym niż zamówień PETROECCO JV Sp. z o.o.

Stosowanie przez Spółkę zarzuconych jej praktyk monopolistycznych stwierdzone zostało decyzją Urzędu Antymonopolowego z dnia 26 września 1996 roku, którą Urząd nakazał Spółce ich zaniechanie.

Spółka odwołała się od tej decyzji. Sąd Wojewódzki w Warszawie – Sąd Antymonopolowy wyrokiem z dnia 22 października 1997 roku zmienił w zasadzie tylko redakcję decyzji i również nakazał Spółce zaniechanie praktyk monopolistycznych. Kasację Spółki od tego wyroku Sąd Najwyższy oddalił wyrokiem z dnia 2 czerwca 1999 roku.

Sąd Okręgowy w Gdańsku, wyrokiem z dnia 21 grudnia 2002 roku, oddalił powództwo o odszkodowanie, w całości uwzględniając zgłoszony przez Spółkę zarzut przedawnienia. Wyrok ten został jednak uchylony w dniu 4 grudnia 2003 roku przez Sąd Apelacyjny w Gdańsku w

sprawie I ACa 824/03 i przekazany do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Gdańsku. Sąd Apelacyjny uznał zarzut przedawnienia za nietrafiony. Zdaniem tego Sądu dopiero w dniu 2 czerwca 1999 roku (data orzeczenia Sądu Najwyższego) PETROECCO JV Sp. z o.o. dowiedziała się, że doznana przez nią szkoda jest efektem praktyk monopolistycznych, z którą związana jest odpowiedzialność deliktowa Spółki, i to od tej daty – zdaniem Sądu – biegnie trzyletni okres przedawnienia roszczeń odszkodowawczych

Sprawa toczyła się przed Sądem Okręgowym w Gdańsku (sąd I instancji), sygnatura IX GC 134/04. Spółka broniła się również zarzutami merytorycznymi (kwestionuje fakt wystąpienia jakiejkolwiek szkody po stronie PETROECCO JV Sp. z o.o., jej wysokość i istnienie związku przyczynowego pomiędzy praktyką monopolistyczną a szkodą). Po rozprawie w czerwcu 2005 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku zlecił biegłemu z zakresu księgowości i ekonomii sporządzenie opinii w przedmiocie ustalenia strat, jakie poniósł powód z tytułu działań Grupy LOTOS S.A. W przekazanej opinii biegły wskazał, że na podstawie materiałów przedstawionych przez PETROECCO JV Sp. z o.o. nie jest możliwe obliczenie wysokości strat, czy też samego ich istnienia. Biegły wskazał również, iż opinia powinna być zlecona innemu ekspertowi, niż biegłemu z zakresu księgowości. Brak dowodów do wystawienia takiej opinii uniemożliwił powodowi doprowadzenie do wyboru kolejnego biegłego. Rozprawa odbyła się 27 marca 2007 roku. Publikacja wyroku została wyznaczona na dzień 10 kwietnia 2007 roku, następnie odroczonej została do dnia 20 kwietnia 2007 roku. Wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2007 roku powództwo zostało oddalone. W dniu 17 maja 2007 roku Spółka wniosła zażalenie na postanowienie o kosztach postępowania. W dniu 4 czerwca 2007 roku PETROECCO JV Sp. z o.o. złożyła apelację od wyroku z dnia 20 kwietnia 2007 roku. W dniu 12 sierpnia 2007 roku Grupa LOTOS S.A. złożyła odpowiedź na apelację. W dniu 20 grudnia 2007 roku Sąd oddalił apelację PETROECCO JV Sp. z o.o. od wyroku Sądu Okręgowego. W dniu 19 marca 2008 roku został złożony u Komornika wniosek egzekucyjny przeciwko PETROECCO JV Sp. z o.o. W dniu 17 kwietnia 2008 roku PETROECCO JV Sp. z o.o. złożyła skargę kasacyjną od wyroku z dnia 20 grudnia 2007 roku. Skarga została doręczona Grupie LOTOS S.A. w dniu 17 czerwca 2008 roku. W dniu 30 czerwca 2008 roku została wysłana odpowiedź na skargę. Sprawa została skierowana na przedsąd na 14 listopada 2008 roku. W dniu 14 stycznia 2009 roku Sąd Najwyższy postanowił uchylić zaskarżony wyrok i przekazać sprawę do Sądu Apelacyjnego w Gdańsku do ponownego rozpoznania. W dniu 10 marca 2009 roku akta zostały przekazane do Sądu Apelacyjnego. W dniu 3 kwietnia 2009 roku Komornik przesłał postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. W dniu 14 maja 2009 roku Sąd Apelacyjny przekazał sprawę do Sądu Okręgowego do ponownego rozpoznania. Na rozprawie w dniu 3 listopada 2009 roku Sąd zobowiązał PETROECCO JV Sp. z o.o. do wyznaczenia biegłego. Będzie wyznaczony następny termin rozprawy. Na dzień zatwierdzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku.

Zarząd Spółki stoi na stanowisku, że ryzyko związane z przegraną ewentualnego sporu jest niewielkie, w związku z tym w sprawozdaniu finansowym nie zostały utworzone rezerwy na potencjalne odszkodowanie.

Postępowanie z powództwa Ministra Skarbu Państwa o unieważnienie umowy sprzedaży udziałów w spółce Naftoport Sp. z o.o.

W dniu 3 listopada 2005 roku wpłynął do Grupy LOTOS S.A. pozew wniesiony przez Ministra Skarbu Państwa o uznanie za nieważną umowę z dnia 18 sierpnia 1998 roku zawartej pomiędzy Grupą LOTOS S.A. i Polską Żeglugą Morską przedsiębiorstwem państwowym dotyczącej sprzedaży dwóch udziałów w spółce Naftoport Sp. z o.o. o wartości 3.340 tysięcy złotych. W dniu 21 kwietnia 2006 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku, IX Wydział Gospodarczy wydał wyrok oddalający powództwo w całości. W dniu 8 czerwca 2006 roku Minister Skarbu Państwa wniósł apelację od wyroku sądu z dnia 21 kwietnia 2006 roku oddalającego powództwo Ministra Skarbu Państwa o uznanie za nieważną umowę z dnia 18 sierpnia 1998 roku zawartej pomiędzy Grupą LOTOS S.A. i Polską Żeglugą Morską przedsiębiorstwem państwowym dotyczącej sprzedaży dwóch udziałów w spółce Naftoport Sp. z o.o. o wartości 3.340 tysięcy złotych. W dniu 30 czerwca 2006 roku Spółka złożyła odpowiedź na powyższą apelację. Wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 28 grudnia 2006 roku zmieniono zaskarżony wyrok z dnia 21 kwietnia 2006 roku ustalając za nieważną umowę zbycia dwóch udziałów w spółce Naftoport Sp. z o.o. W dniu 6 kwietnia 2007 roku Spółka wniosła kasację wraz z wnioskiem o wstrzymanie wykonania wyroku II instancji. Postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 20 kwietnia 2007 roku, wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku sądu II instancji został oddalony. Sąd Najwyższy w dniu 10 sierpnia 2007 roku wydał postanowienie o przyjęciu skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sąd Najwyższy w dniu 21 listopada 2007 roku wydał postanowienie o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie. Rozprawa odbyła się w dniu 7 maja 2008 roku. Sąd oddalił w całości powództwo i przyznał Grupie LOTOS S.A. zwrot kosztów procesu w wysokości 100 tysięcy złotych. Z dniem 7 maja 2008 roku wyrok sądu uprawomocnił się. Skarb Państwa w dniu 20 sierpnia 2008 roku wniósł skargę kasacyjną. W dniu 11 grudnia 2008 roku akta sprawy wpłynęły do Sądu Najwyższego, Izba Cywilna, Wydział II. W dniu 6 marca 2009 roku na posiedzeniu niejawnym przyjęto skargę do rozpoznania. Wyznaczono termin rozprawy na dzień 6 maja 2009 roku, na której Sąd Najwyższy przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie. Na rozprawie w dniu 30 września 2009 roku Sąd Apelacyjny oddalił powództwo i zasądził na rzecz Grupy LOTOS S.A. zwrot kosztów postępowania sądowego przez Skarb Państwa. Dnia 11 stycznia 2010 roku do Sądu Apelacyjnego wpłynęła skarga kasacyjna Skarbu Państwa. Na dzień zatwierdzenia niniejszego skonsolidowanego sprawozdania finansowego sprawa jest w toku. Zarząd Spółki stoi na stanowisku, że ryzyko związane z przegraną ewentualnego sporu jest niewielkie, w związku z tym w sprawozdaniu finansowym nie zostały utworzone rezerwy na potencjalne zobowiązania.

Rozliczenia podatkowe

Rozliczenia podatkowe oraz inne obszary działalności podlegające regulacjom (na przykład sprawy celne czy dewizowe) mogą być przedmiotem kontroli organów administracyjnych, które uprawnione są do nakładania wysokich kar i sankcji. Brak odniesienia do utrwalonych regulacji prawnych w Polsce powoduje występowanie w obowiązujących przepisach niejasności i niespójności. Często występujące różnice w opiniach, co do interpretacji prawnej przepisów podatkowych zarówno wewnątrz organów państwowych, jak i pomiędzy organami państwowymi i przedsiębiorstwami, powodują powstawanie obszarów niepewności i konfliktów. Zjawiska te powodują, że ryzyko podatkowe

w Polsce jest znacząco wyższe niż istniejące zwykle w krajach o bardziej rozwiniętym systemie podatkowym.

Rozliczenia podatkowe mogą być przedmiotem kontroli przez okres pięciu lat, począwszy od końca roku, w którym nastąpiła zapłata podatku. W wyniku przeprowadzanych kontroli dotychczasowe rozliczenia podatkowe Spółki mogą zostać powiększone o dodatkowe zobowiązania podatkowe.

Postępowania sądowe wszczęte przez Spółkę lub jednostki z Grupy Kapitałowej Spółki oraz przeciwko Spółce lub jednostkom z Grupy Kapitałowej

Postępowanie sądowe wszczęte przez Rafinerię Jasło S.A. (obecnie LOTOS Jasło S.A.) przeciwko osobie fizycznej

W dniu 4 grudnia 2003 roku Sąd Okręgowy w Krośnie wydał na rzecz spółki LOTOS Jasło S.A., w postępowaniu nakazowym, nakaz zapłaty kwoty 4.829 tysięcy złotych wraz z odsetkami, stanowiącej wierzytelności wynikające z nieuregulowanych faktur za sprzedany towar (sygn. akt VIII GNc 292/03). Powyższy nakaz zapłaty uprawomocnił się. Z uwagi na fakt, iż w dniu 2 kwietnia 2004 roku w stosunku do dłużnika została ogłoszona upadłość z możliwością zawarcia układu, spółka LOTOS Jasło S.A. zgłosiła sędziemu komisarzowi swoją wierzytelność w łącznej wysokości 7.668 tysięcy złotych, na którą składa się kwota: (i) 6.138 tysięcy złotych jako niezapłacona należność główna za sprzedany towar; (ii) 1.498 tysięcy złotych jako odsetki za zwłokę; (iii) 32 tysięcy złotych jako koszty procesu w sprawie przed Sądem Okręgowym w Krośnie. Wierzytelności do kwoty 2.580 tysięcy złotych obejmującej należność główną, jak również odsetki nie są objęte układem, ze względu na ich zabezpieczenie na mieniu upadłego hipoteką kaucyjną. Wartość należności z uwzględnieniem realizacji założeń układu na dzień 31 grudnia 2009 roku wyniosła 740 tysięcy złotych. Spółka LOTOS Jasło S.A. utworzyła odpis aktualizujący na powyżej opisaną należność.

Istotne postępowania przed organem właściwym dla postępowania arbitrażowego w związku z działalnością prowadzoną przez Petrobaltic S.A. i jej spółkę stowarzyszoną

Spółka zależna od spółki Naftos Gavyba – AB Geonafta jest stroną postępowania sądowego przeciwko Svenska Petroleum Exploration AB w sprawie założenia UAB Genciu [Nafta](#), której założycielami i udziałowcami jest Spółka zależna oraz Svenska Petroleum Exploration AB. Spór dotyczący realizacji Umowy Spółki został przekazany do Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego przy Międzynarodowej Izbie Handlowej w Kopenhadze (dalej zwany Arbitrem), który podjął ostateczną decyzję 30 października 2003 roku.

Wyrok Arbitrażu w Kopenhadze został uprawomocniony w 3 krajach Unii Europejskiej – Wielkiej Brytanii, Danii i Niemczech. Werdykt Arbitra

nie wszedł jednakże dotychczas w życie w litewskiej jurysdykcji. W sprawie zawarto ugodę pomiędzy Powodem (Rząd Republiki Litwy) a Pozwanymi (Svenska Petroleum Exploration AB, UAB Genciu [Nafta](#), AB Geonafta).

Uгода powyższa została zatwierdzona przez właściwy sąd Republiki Litwy i zgodnie z art. 584 KPC RL ust. 1 pkt. 4 ma moc tytułu egzekucyjnego i w przypadku nie wykonania swoich zobowiązań przez jedną ze stron, druga strona nabywa prawo przymusowego wykonania takiego zobowiązania w trybie określonym przez akty prawne Republiki Litwy.

Podstawowe postanowienia zawartej ugody dotyczące przedmiotowego postępowania arbitrażowego:

1. Powód i pozwani uzgodnili, że Rząd Republiki Litewskiej i AB Geonafta po połowie (po 50%) każdy z osobna nie później niż do dnia 1 maja 2009 roku zapłacą na rzecz Svenska Petroleum Exploration AB łączną sumę 12.579 tysięcy USD oraz każdy zapłaci odpowiednio od sumy przypadającej na niego odsetki roczne w wysokości 6%, naliczane od dnia 1 stycznia 2002 roku do dnia całkowitej zapłaty zgodnie z orzeczeniem Międzynarodowego Sądu Arbitrażowego przy Międzynarodowej Izbie Handlowej. Ponadto, AB Geonafta nie później niż do dnia 1 maja 2009 roku zapłaci na rzecz Svenska Petroleum Exploration AB 1.154 tysięcy USD kosztów procesowych.
2. Powód i pozwani uzgodnili, że wszystkie żądania, koszty i płatności, związane z orzeczeniem arbitrażu będą uznane za rozliczone od dnia zapłacenia określonych w pkt. 1 niniejszej Umowy wszystkich sum pieniężnych na rzecz Svenska Petroleum Exploration AB.
3. Powód i AB Geonafta, UAB Genciu [Nafta](#) oraz Svenska Petroleum Exploration AB oświadczają, że po podpisaniu i zapłaceniu określonych w pkt. 1 niniejszej Umowy określonych sum pieniężnych przez AB Geonafta i Rząd Republiki Litewskiej, każdy z osobna, a przez AB Geonafta pokryciu wymienionych w pkt. 4 niniejszej ugody kosztów, jeżeli byłyby takie zasądzone strony nie będą miały wobec Strony wykonawczej (tej, która wykonała zobowiązania niniejszej umowy) żadnych roszczeń, żądań związanych z zasądzoną sumą pieniężną wynikającą z orzeczenia sądu arbitrażowego, uznaniem i wykonaniem orzeczenia arbitrażowego, z zawartą 28 kwietnia 1993 roku Litewsko – Szwedzką umową założycielską w sprawie UAB Genciu [Nafta](#), w sprawie cywilnej Nr. 2-589 325/2008 rozpatrywanej w Sądzie Rejonowym Kretinga, ze wszystkimi w tej sprawie przedstawionymi żądaniem.
4. Strony uzgodniły, iż znoszą wzajemnie wobec siebie roszczenia o pokrycie kosztów pomocy prawnej, związanych z określoną powyżej sprawą cywilną i sprawą arbitrażową, uznaniem orzeczenia arbitrażowego i wykonaniem go na Litwie, w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii i Republice Niemiec, jednak AB Geonafta zobowiązuje się do pokrycia kosztów związanych z postępowaniami przed sądami Republiki Litewskiej i wymienionymi państwami zagranicznymi oraz innych kosztów procesowych, jeżeli takie istniałyby.
5. Svenska Petroleum Exploration AB, AB Geonafta, UAB Genciu [Nafta](#) i Rząd Republiki Litewskiej po wejściu w życie niniejszej umowy ugody, podejmą wszelkie niezbędne kroki prawne niezbędne do wstrzymania (zawieszenia) procesów związanych z uznaniem orzeczenia arbitrażowego w Republice Litewskiej, oraz uznaniem i wykonaniem orzeczenia arbitrażowego w Republice Niemiec,

wykonaniem orzeczenia arbitrażowego w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii, a po wykonaniu niniejszej umowy ugody, aby wymienione procesy zakończyć.

Svenska Petroleum Exploration AB poinformowała w czerwcu 2009 roku, iż otrzymała należną kwotę zgodnie z postanowieniami ugody od Rządu Republiki Litewskiej oraz spółki AB Geonafra, w związku z powyższym opisaną postępowanie, dotyczące postępowania arbitrażowego zostało zakończone.

Istotne postępowania sądowe wszczęte przeciwko spółce Petrobaltic S.A. z powództwa ENERGOBALTIC Sp. z o.o.

W dniu 30 lipca 2007 roku spółka Petrobaltic S.A. otrzymała wyrok Stałego Sądu Polubownego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku, wydany w dniu 11 czerwca 2007 roku w sprawie z powództwa spółki Energobaltic Sp. z o.o. przeciwko spółce Petrobaltic S.A. Przedmiot sporu dotyczył wykonania umowy nr EB/PKT – 02/01/2001 z dnia 17 grudnia 2001 roku, zgodnie z którą spółka Petrobaltic S.A. miała zaprojektować i zbudować system przesyłowy gazu ze swojej platformy do należącej do powoda elektrociepłowni we Władysławowie. Powód twierdził, że pozwany dopuścił się zwłoki w wykonaniu świadczenia z w/w umowy i żądał zapłaty kary umownej, zaś pozwany twierdził, że wykonał swe świadczenie w czasie właściwym. W/w wyrokiem uwzględniono w całości żądania spółki Energobaltic Sp. z o.o. i zasądzono od spółki Petrobaltic S.A. na rzecz powoda kwotę 1.424 tysięcy złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 lipca 2003 roku do dnia zapłaty, kwotę 30 tysięcy złotych tytułem wpisu sądowego oraz kwotę 7 tysięcy złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W związku z wyrokiem oraz znaczną niepewnością, co do powodzenia ewentualnej procedury odwoławczej została utworzona rezerwa w kwocie 2.157 tysięcy złotych. W dniu 29 października 2007 roku spółka Petrobaltic S.A. złożyła skargę do Sądu Okręgowego w Gdańsku o uchylenie wyroku Sądu Polubownego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku. Rozprawa w sprawie skargi spółki Petrobaltic S.A. o uchylenie wyroku Sądu Polubownego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych odbyła się dnia 9 kwietnia 2008 roku. Postanowieniem z dnia 12 marca 2008 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku Wydział IX Gospodarczy oddalił wniosek o wstrzymanie wykonania wyroku Stałego Sądu Polubownego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku, zaś wyrokiem z dnia 9 kwietnia 2008 roku Sąd oddalił skargę spółki Petrobaltic S.A. o uchylenie orzeczenia Sądu Polubownego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku. Spółka Petrobaltic S.A. w dniu 10 kwietnia 2008 roku dokonała zapłaty części wierzytelności zasądzonej wyrokiem w wysokości 666 tysięcy złotych na rachunek spółki Energobaltic Sp. z o.o. Pozostałą kwotę zasądzonej wierzytelności spółka Petrobaltic S.A. potrąci ze wzajemną wierzytelnością wynikającą z umowy sprzedaży energii elektrycznej, uznając iż skutek zapłaty i potrącenia wierzytelność wygasła. Spółka Energobaltic Sp. z o.o. pomimo tego stwierdziła, iż nie uznaje potrącenia, zaliczając dokonaną przez spółkę Petrobaltic S.A. wpłatę na rozliczenie odsetek za zwłokę, a resztę należności głównej ściągnie w trybie egzekucji sądowej. W dniu 13 czerwca 2008 roku nastąpiło zajęcie rachunku bankowego spółki Petrobaltic S.A. i obciążenie go na kwotę 1.671 tysięcy złotych na podstawie zawiadomienia o wszczęciu egzekucji (sygn. Akt KM 1233/08). Egzekucję przeprowadził Komornik Sądowy Rewiru III w Gdańsku na wniosek spółki Energobaltic Sp. z

o.o. Spółka Petrobaltic S.A. złożyła przeciwko spółce Energobaltic Sp. z o.o. powództwo, które toczy się w postępowaniu sądowym przed Sądem Okręgowym w Gdańsku, Wydział IX Gospodarczy, sygn. akt IX GNc 257/08, o zapłatę kwoty 1.620 tysięcy złotych. Powództwo to zostało wniesione w związku z wyegzekwowaniem przez spółkę Energobaltic Sp. z o.o. wcześniej zapłaconej przez spółkę Petrobaltic S.A. kwoty wynikającej z wyroku Sądu Polubownego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych z dnia 11 czerwca 2007 roku.

W dniu 18 sierpnia 2008 roku Sąd Okręgowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym zasądził na rzecz spółki Petrobaltic S.A. od spółki Energobaltic Sp. z o.o. kwotę 1.620 tysięcy złotych wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 czerwca 2008 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 27 tysięcy złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 7 tysięcy złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Od powyższego orzeczenia pozwana spółka w dniu 5 września 2008 roku wniosła sprzeciw. Powód złożył odpowiedź na sprzeciw pozwanego w dniu 6 stycznia 2009 roku, sprawa prowadzona jest przez Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy pod sygn. akt IX GC 409/08.

W dniu 1 kwietnia 2009 roku odbyła się pierwsza rozprawa. Termin kolejnej rozprawy został wyznaczony przez Sąd na dzień 19 maja 2009 roku, następnie wyznaczono kolejną rozprawę na dzień 14 lipca 2009 roku, która została odroczona na dzień 16 października 2009 roku.

Termin kolejnej rozprawy został zmieniony na wniosek pełnomocnika spółki Energobaltic Sp. z o.o. i na posiedzeniu w dniu 21 września 2009 roku strony zawarły ugodę, wobec czego Sąd umorzył postępowanie. Zawarcie ugody stanowiło wypełnienie jednego z warunków toczącego się postępowania naprawczego spółki Energobaltic Sp. z o.o. wynikającego z zatwierdzonego przez Sąd Rejonowy w Gdańsku w dniu 1 września 2009 roku Układu w postępowaniu naprawczym, o którym mowa w [Nocie 17](#) Dodatkowych informacji i objaśnień.

Spółka Petrobaltic S.A. w związku z zawartą ugodą rozwiązała odpis aktualizujący dotyczący zajętej kwoty przez spółkę Energobaltic Sp. z o.o. w ramach wszczętego przez spółkę Energobaltic Sp. z o.o. postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko spółce Petrobaltic S.A. przez Komornika Sądowego.

Pozostałe postępowania których stroną jest spółka LOTOS Gaz S.A.

Na dzień 31 grudnia 2009 roku toczą się postępowania, których stroną jest spółka LOTOS Gaz S.A. szerzej opisane w [Nocie 17](#) Dodatkowych informacji i objaśnień.